

A Magyar Nemzeti Bank (képünkön a korábbi címerük látható) élén állni, azt vezetni stratégiai kérdés. De azért annyira talán nem szabadna annak lennie, mint Magyarországon. Mert nálunk, felénk valahogyan csak-csak sikerül átesni a táltos paripa másik oldalára. Most hát van új elnök, meg az ebből kialakult politikai vita, verbális csata, vagyis a szokásos „cirkusz”.

A Magyar Nemzeti Bank független. Elvileg! Mert ki hiszi el, széles e hazában a kijelentést? Aki mégis olyan szerencsétlenül naiv, hogy felül a propagandának, az tényleg nem itt töltötte az elmúlt, két évtizednél is hosszabb időt.

Ha a politikától mentes lenne az MNB, akkor a mostan elit nem a régítől örökölte volna a főnököt, elmozdíthatatlan módon. De lejárt a kötelező, békétlen együttműködés ideje, jöhetett a „saját” ember, aki lojális, bár mint tudjuk, függőségi viszonyban nincsen az országot irányító erővel.

Szóval, mostantól vélhetően azonos, de mindenképpen hasonló lesz a stratégia, pénzügyekben, magunkkal. A világ boldogabbik felén ez annyira magától értetődő dolog, hogy arra szót sem igazán érdemes vesztegetni.

Itt meg deklarálni szükséges, mert ezek szerint ez eddig nem volt feltétlenül így. Ezért sem tűnik teljesen normálisan működő országnak a miénk. Mert a Duna-Tisza mentén, nyugdíjas asszonyoktól a tetőfedőig,

Legalább új elnökünk van!

Írta:

2013. március 02. szombat, 07:38

---

cipőfelsőrész-készítőktől a közgazdászokig, mindenki azzal volt elfoglalva, ki ülhet egy fontos, bársonyos székbe.

Hiszen elég lenne, ha a felsoroltak közül csak az utolsó csoport egy szűk rétegét hozná izgalomba egy ilyen váltás. A többiek meg azzal foglalkoznának, milyen módon szerzik meg a mindennapi léthez szükséges pénzüket.

Mivel azonban a létfenntartáshoz szükséges forintok összekaparása egészen komoly feladat, hát egy nemzet jelentős csoportjai kezdtek foglalkozni olyan kérdésekkel, amiknek a megoldása egyszerűbbnek tűnt számukra.

Pénzügyi jövőnkért aggódni igazán felelősségteljes cselekedet, minden állampolgártól. Mindez csak ott kontrasztos igazán, ahol a jelenünk tűnik elveszettnek, de nagyon! Mert annak nem nagyon akad felelőse. Igaz, lehet „nyolc évezni”, állami csődözni (egyik oldalról), felelőtlen adópréssről sikítózni, megvonásokról kiáltozni (másik oldal), de közben semmit el nem vállalni a korábbi gazdasági „bűnökből”.

Sebaj, legalább új elnök van!